

Дорогі Товариші!

Місто

Не писав доі ніго до Вас, хать і мав адреси від д. Сл., бо служив оце в
Віжівку. А тепер вислунувшись — не напугу, а мене по 3/2 тижнях у Віжів-
ку, да несподобавшись — тиню с прозьбою д. Сл. бувши ту в Любові
говорив тині, що удалось би тині поїхати на захід, пошколотитись
з мовдо мн і т. д. Поді мене доперті були дльа мене ворота, — ја був
незобідний, бо наленачит до Віжівкової служби у нас не радо вида,
јут паспорт. Але тепер діло стоїт мініше, — ја зобідний. Оце вно,
ра покурив лист від д. Сл., що Київські товариші надајут мою
пріїзду. Ја ј сам давло вже бинав такої подарові, а тепер ја ј дуже
рад, що буду міг јей відбути, бо задумавши від 1 січня 1880 вида,
бати гурту, хать би м замевити ју і матеріяльному і інтелекту-
альному піддержку з Укр богај на першої вері, доки сама не
дможе вдернатись на своїх ногах. С Києва обичави проши на јзду,
іра оце написав туди, що пріїзду. Будьте ласка і Ди від себе лист,
сати туди — може у Вас бесечніјої дорожтничоб там не нема, і
а верити діло јак најшвидше, або може ј Ди моли від себе
вслати тілько грошеј, кілько булоб потрібно на перејзд до Рум,
бо ја хтів би конче побачитись і з Вами і залагом с Вами мош і з то,
вартмај нјуних в Рум. А відтам мош би јна Украјину махнути. Паш
кон пріїздом Вам клички, котрі д. Сл. не вдав.

А друге діло — паспорт. На воје і ма тині годі брати паспорт, бо се
булоб то само, що замелдуватись самоту у всіх російських бюро
поліційних. Міше булоб, јак би у Вас там хто вистаравь о паспорт
румунський дльа чоловіка середного зросту, јасно дльонд, сибі очі,
бесіда мінецькајвольська, јаньаје јак там небудь — (Камні або тин)
і прислати тині. Будьте ласка, конечно се зробити. Про те діло тині,
ну ј д. Сл. в Јосси. Пинкит і пошлајте на адрес: Wohlgeborener
Herrn D. Hammerlein, Hörer der Philosophie an der Universität
in Lemberg. Лист ошлаті аче не рекомандујте.

Моду Демасојі Віжівку!

Ваше
Данн